

Пробуди се ујутру Север, тмурно, кишовито небо, пипне радијаторе - баш добро греју. Истушира се затим Север у свом новом ђакузи тушу и попије оранж ђус 100% природан. (Једино што није размишљао откуда у Аустрији 100% природне поморанџе, али, добро...) Доручкује цереалије и прочита у новинама извештаје са берзе. Одвезе се на посао у својој новој лимузини, где га на столу чекају планови за производњу нових лаптопова и кућних робота. За ручак поједе три листа зелене салате (што би рекао Жика Обретковић) и попије чашу негазиране француске минералне воде. Врати се кући, отвори конзерву белгијског пива, упали телевизор и задрема, имао је напоран дан. Онда се тргне, пробуди, оде да се истушира пре десет сати да не би ометао комшије, такав је ред. Обећа својој плавуши да ће за викенд имати луди провод и добар сех и цмокне је за лаку ноћ.

Југа ујутро дочека врућина. Изађе крмељив пред свој кућерак на обали и отплива мало, тек да се протегне. Убере поморанџу са комшијиног дрвета, неће се комшија наљутити, једна поморанџа мање више. Затим се једва довуче до кафића, помисли ко ће по овој врућини још да ради, отвори новине, прво спортску страну. Попије, једну, другу, трећу кафу и док си дланом о длан, већ је подне, време за паузу за ручак Сармице од виновог лишћа. Увече када се врати кући, чека га податна црнка и онда дуго, дуго воде љубав. Онда њих двоје оду на игранку где су сви распевани и разиграни и свако игра са сваким. Врате се тек касно, пред зору, полицајцу који их заустави само одмахну руком, а и он њима одмахне, неће их ваљда контролисати.

Онда једнога јутра осване вест да је Југ банкротирао. Југ, прво што помисли: „за све су

Буди се Север и Југ

Пише: Јован Ђирић
петак, 06 јул 2012 12:16

криви његови земљаци, јужњаци, експерти, које је он послао да их школује на Север, а они онда дошли натраг (тамо на Северу, ни Северу, ни ником другом ти експерти нису никада ни били потребни, зато су се и вратили на Југ) да шире знање и нову веру. Затворили и оно мало фабричица које је Југ имао и узели нове повољне кредите од Севера. Како и од чега сада да врати све те кредите, помисли Југ, али онда се ипак мало разведри: „па добро, сунце и море су и даље топли, поморанце и даље расту, а фета и маслине исти су као и пре.“ И Југ те вечери опет изведе своју црнку на плес и музику. Кола, којим се одвезу на плес, стара су и никаква, али их туристи са Севера и нарочито Истока, сликају да би их после приказивали код куће као олдтајмере.

Север се ипак више уплаши, јер када Југ банкротира, ко ће онда куповати лаптове и роботе које је Север пројектовао (а Исток склопио)? Ако Југ буде имао пара само за фету, маслине и плес, повући ће све за собом и како ће онда Север да заради паре да греје своје радијаторе? Шта да ради? Да опет навуче шлем и чизме и да се пресели на Југ? Али, шта тамо да ради? Шта ако Север не успе да промени Југа, шта ако Југ поквари Севера, па и Север почне само да пева и игра и не ради ништа? Можда је боље да му Север ипак да још мало пара, још мало зајма, још мало кредита, па нека Југ и даље игра и пева, али да има пара да купује оно што Север произведе? Или је можда још боље да Север промени своје школе и да друкчије учи експерте који му са Југа долазе на школовање. Можда да ипак пре свега промени веру и идеологију и да више не школује јужњаке на начин на који их је школовао? Можда је боље да их пусти да живе како су и до сада живели?

П.С. Ово није прича ни о Грку Зорби, нити пак модерна антиглобалистичка басна о цврчку и мравима. Ово је прича о две амбасадорке и два пријема у Београду. 5.јула на пријему код амбасадорке Венецуеле није се причало о политици. Свирала је оригинал латинско музика и на челу са амбасадорком сви су ђускали. На пријем претодног дана код

Буди се Север и Југ

Пише: Јован Ђирић
петак, 06 јул 2012 12:16

једне друге амбасадорке, нису ме ни звали. Верујем да је било много озбиљније и да су се делили ресори и састављала влада. Но, шта ће мени ресори? Ја ипак више волим сир и маслине, плес и цркне. Добро, волим и плавуше, али, о томе други пут.